

ניסן

מולדו*:

ליל ו', שעה 1 עם 25 דק', 17 חלקים.

סוזק"ל*:

ליל ש"ק ט"ו בו, שעה 7 עם 47 דק'.

תקופה:

יום ב' ג' בו, שעה 6.00 (בבוקר).

APRIL - MAY '19		ניסן תשע"ט	
6	Sat.	מוצשק: 8:07	פ' תזריע, פ' החדש, ר"ח ניסן
7	Sun.		זונמאג
8	Mon.		מאנמאג
9	Tues.		דינסמאג
10	Wed.		מיטוואך
11	Thurs.		דאנערש.
12	Fri.	ליכט צינדן: 7:13	פריימאג
13	Sat.	מוצשק: 8:15	פ' מצורע, שבת הגדול
14	Sun.		זונמאג
15	Mon.		מאנמאג
16	Tues.		דינסמאג
17	Wed.		מיטוואך
18	Thurs.		דאנערש.
19	Fri.	ליכט צינדן: 7:21	פריימאג
20	Sat.	ליכט צינדן: 8:24	שבת
21	Sun.	מוצירט: 8:25	זונמאג
22	Mon.		מאנמאג
23	Tues.		דינסמאג
24	Wed.		מיטוואך
25	Thurs.	ליכט צינדן: 7:27	דאנערש.
26	Fri.	ליכט צינדן: 7:29	פריימאג
27	Sat.	מוצשק וירט: 8:32	שבת
28	Sun.		זונמאג
29	Mon.		מאנמאג
30	Tues.		דינסמאג
1	Wed.	May	מיטוואך
2	Thurs.		דאנערש.
3	Fri.	ליכט צינדן: 7:35	פריימאג
4	Sat.	מוצשק: 8:40	שבת
5	Sun.		זונמאג

*זמני המולד וסוזק"ל הם לפי שעון הרגיל בירושלים עיה"ק ת"ו

ר"ח, יום ש"ק, תזריע, החדש.

דיני שר"ח נתי לעיל בפ' מקץ.

מוציאין ג' ס"ת, בס"ת א' קורין ו' גברי בפ' השבוע, ובס"ת ב' קורין לשביעי בפ' ראש חדש (וביום השבת גו'), ובראשי חדשיכם (גו'), ח"ק, ומפטירין בס"ת ג' בפ' בא, החדש הזה גו', הפטרה: כה אמר ה' גו' בראשון באחד לחדש גו' – עולת תמיד, ומוסיפין פסוק ראשון ואחרון מהפטרת שר"ח: כה אמר ה' השמים כסאי גו' – והי' מדי חדש בחדשו גו'.

בכל החדש א"א תחנון וא"א אב הרחמים וצדקתך, ואין מתענין רק ת"ח וחתן ביום חופתו והבכורים בע"פ.

ונוהגין לקרות בפרשת הנשיאים הנשיא של היום, וביום א' מתחילין ויהי ביום כלת משה, וביום י"ג אומרים זאת חנכת המזבח עד כן עשה את המנורה, אחר אמירת הנשיא אומרים היה"ר. וגם כהנים ולוים אומרים אותו.

מברכים ברכת האילנות בניסן, וגם באדר או באייר יכולים לברך, (קצות השלח ח"ב ע' צח). (ראה סי' שערי הלכה ומנהג ח"א ע' רכ).

תקנת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו להשתדל, ובפרט עוסקים בצ"צ, לשלוח לחגה"פ למכירהם – עכ"פ להסדרים – מצה שמורה (לקו"ש ח"א ע' 4-243).

יום א' ב' בו.

יאצ"ט – **תחילת שנת המאה** – של כ"ק אדמו"ר רבנו **שלום דובער** מליובאוויטש נבג"מ זי"ע (תר"ף), ומ"כ בראסטאב ע"נ דאן.

מצורע ח' בו שבת הגדול.

הפטרה: וארבעה אנשים גו'.

אין אומרים "וערבה" רק כשחל ערב פסח בש"ק. אבל ביחידות אומרים ב' ההפטרות. וכן בשבת ר"ח וכה"ג (רשימת היומן ע' שצז).

אחר מנחה אומרים עבדים היינו, עד לכפר על כל עונותינו.

יום ג' י"א בו, יום הבהיר.

יום הולדת את כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו רבי **מנחם מענדל** בשנת תרס"ב, דור שביעי לנשיאי חב"ד.

קודם שיעור התהלים מתחילין לומר – **קאפיטל החדש** – מזמור קי"ח לזכות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ואח"כ המזמור המתאים לכ"א לפי מספר שנותיו.

למנהגי יום הולדת – ראה בארוכה ספה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 406.

יום ה' י"ג בו.

יאצ"ט כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" רבי **מנחם מענדל** נבג"מ זי"ע (תרכ"ו), ומ"כ בליובאוויטש.

אור לארבעה עשר ליל ו' מיד אחר צאת הכוכבים **בודקין את החמץ**, והצבור יתפללו ערבית וילכו מיד לבדוק, וכן מי שרגיל להתפלל בצבור ועכשיו לא התפלל, יתפלל קודם שיבדוק. אבל

הרגיל להתפלל ביחיד יבדוק תחלה.

מנהג בית הרב. מניחים במקומות שונים בבית עשרה פתיתי חמץ קשה, כל אחד מהם כרוך בפיסת נייר.

בדקים לאור נר יחיד של שעה (וע"י נוצת עוף) ומברכין על ביעור חמץ, ולא ידבר בין הברכה לתחלת הבדיקה אפילו מעניני הבדיקה, ונכון שלא ישיח שלא מעניני הבדיקה כל זמן בדיקתו, וצריך לחפש בכל המחבואות, גם בסדקים שבקרקע.

מנהגו שהבודק מניח החמץ שמוצא בשק קטן של נייר. בגמר הבדיקה מניח שק זה הנוצה ושירי הנר – אם ישנם – בקערורית כף-עץ, מעטף הכל בנייר (אבל לא יד הכף, שנשאר בלתי מעוטף), ומהדק ע"י חוט שכורכו סביב הנייר כמה פעמים וקושרו (ס' המנהגים עמ' 37).

ויזהר בחמץ שמצא להצניעו ולשמרו יפה שלא יתגרר על ידי תינוקות או עכברים.

והחמץ המוכן לאכילה צריך להצניעו קודם שיתחיל לבדוק. **אחר הבדיקה** יבטל החמץ ויאמר כל חמירא, ועיקר הבטול הוא בלב, שישים בלבו שכל חמץ שברשותו הרי הוא כאילו אינו, ואינו חשוב כלום, והרי הוא כעפר וכדבר שאין בו צורך כלל.

ערב פסח יום ו', י"ד בו.

משכימים להתפלל, וא"א מזמור לתודה, והבכורות בין בכור מאב בין בכור מאם מתענין, ואפילו כהנים ולוים, ונוהגים להקל בסעודת מצוה (מילה, פדיון הבן, אירוסין, סיום מסכת).

ומותר לאכול חמץ עד סוף ארבע שעות זמניות, דהיינו שליש היום (מנץ החמה עד השקיעה), ועד סוף חמש שעות זמניות מותר ליהנות מחמץ (למכרו לגוי וכיוצא), וקודם שתכלה שעה חמישית (זמנית) שורפין החמץ (ונכון לשרוף כזית לקיים בו מצות ביעור), ומבטל תיכף את החמץ ואומר כל חמירא כו' קודם סוף שעה ה', ויזהר לבדוק ולנער הכיסים של בגדיו ובגדי התינוקות מחמץ.

יזהיר להפריש **חלה** מן המצות.

מצה אסור לאכול כל היום. התחל מבקר ע"פ עד אחרי כורך של סדר השני אין אוכלין מכל המינים הנכנסים בחרוסת ומרור. גלח שערו ויטול צפרניו קודם חצות.

לזרוע, נוהגין לקחת חלק מצואר **עוף**. כן מדקדקין שלא לאכול **הזרוע** אח"כ (הגדה ש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו ד"ה הזרוע).

וצריך לצלות עצמות הזרוע מערב יום טוב לשני הסדרים, (שכח לצלות מערב יו"ט, ע"י בשו"ע אדמוה"ז סי' תע"ג סעי' כ"א).

אחר **מנחה** קודם השקיעה יקרא סדר קרבן פסח. ויערוך שלחנו מבעוד יום. [הקערה עצמה מסדרין בלילה, קודם קידוש].

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של שבת ושל יו"ט, שהחיינו.

א' דפסח. יום ש"ק ט"ו בו.

קבלת שבת. מתחילין מזמור לדוד וכו'. בואי בשלום כו' גם **בשמחה ובצהלה** (וא"א ברנה), כגוונא, ערבית דיו"ט, ויכלו, וא"א ברכה מעין ז' ומגן אבות, **הלל שלם**, ומברכין תחלה וסוף, ק"ת, מזמור ד' רועי גו', ח"ק, ברכו, עלינו, ק"י.

הסדר – כנהוג (ראה מנהגי הסדר בסוף הגש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים ובסי' המנהגים עמ' 42-38).

שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לדוד, דא היא סעודתא – אומרים בלחש.

קידוש: יום הששי גו', **יין** – **קידוש** – **זמן**.

כזית מצה מצומצם, משקל 1 אונס, וכזית מרור חריין אפשר לחשוב שלושת רבעי אונס, וכ"ה משקל כזית חזרת.

נוהגין ליקח חזרת (סאלאט) ותמכא (חריין) **שניהם** הן למרור והן לכורך.

נזהרין ביותר ממצה שרוי'. למים אמצעים ואחרונים אין להעביר ידיו על שפתיו, וכן כל ז' ימי הפסח.

נוהגין לקרות על מטתו רק פרשת שמע וברכת המפיל.

שחרית. הלל שלם, ק"ת, שיר של יום, ק"י. אתה הראית גו', ויהי בנסוע גו', בריך שמי' וכו', מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ז' גברי בפ' בא, משכו וקחו וגו', ח"ק, ובס"ת ב' מפטיר בפ' פנחס, ובחדש הראשון גו', הפטרה: ויאמר יהושע וגו', יקום פורקן, אשרי, יהללו, ח"ק.

קודם **מוסף** מכריז השמש "**מוריד הטל**" ופוסקין מלומר משיב הרוח ומוריד הגשם.

(אמר מוריד הגשם, אם נזכר טרם שסיים ברכת מחי' המתים חוזר לאתה גבור [ולא מהני לומר מיד מוריד הטל] נזכר אחר שאמר בא"י יסיים "למדני חקיד" ויתחיל אתה גבור, נזכר אחר כך – חוזר לראש התפלה. נזכר כשהגיע זמן התפלה שלאחריה, מתפלל שתיים. אמר משיב הרוח ומוריד הטל אינו חוזר, והמסופק עד שלשים יום חוזר).

שמע הכרזת מוריד הטל קודם שהתפלל שחרית – **אם אין מתפלל במנין אחר** – יאמר גם בשחרית מוריד הטל (הוראת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ס' המנהגים ע' 69-68).

בחזרת הש"ץ תפילת טל, נשיאת כפים, ק"ת וכו'.

אומרים "ולקחת סלת" גם בשבת חוה"מ פסח (התועדויות תשמ"ו ח"ג ס"ע 186 ואילך). שש זכירות.

קידוש: מזמור לדוד, אתקינו, ושמרו, אם תשיב, דא, זכור, על כן – אומרים בלחש, ואח"כ אלה מועדי גו'.

מנחה. קורין בפ' אחרי.

הנולד והנחלב היום אסור גם למחר.

ב' דפסח. יום א' ט"ז בו.

ערבית דיו"ט, ותודיענו. (שכח אינו חוזר, אשה שאינה מתפללת צריכה לומר קודם שתעשה מלאכה "ברוך המבדיל בין קדש לקדש" וכן מי ששכח ותודיענו).

הלל שלם, ק"ת.

ספירה. מברכין וסופרין מעומד, אחר צאת הכוכבים, ולכתחילה צריך לידע מספר הלילה בשעת הברכה. עלינו, ק"י. [לכאורה אף שמברכים בכל לילה כי כל לילה היא מצוה בפ"ע וי"א שגם אינן תלויות זב"ז – המצוה דכל לילה היא לא רק לספור ולדעת שהוא יום א' וכו' לעומר, אלא גם לדעת (לכוון) שזהו חלק מ(ספירת) ז' שבועות. וראה ס' החינוך מצוה שו: משרשי המצוה כו'. – אבל לע"ע לא מצאתי זה בשום מקום. וראה ר"ן סוף פסחים: וזה ודאי דרך מדרש כו'. – לשון כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו באגה"ק כללית לקו"ש ח"י"ב ע' 235].

(מי שלא ספר בלילה יספור ביום בלא ברכה ושאר הלילות יברך. ואם דלג פ"א שלא ספר גם ביום יספור שאר הלילות בלא ברכה, ובספק אם דלג יום, סופר בברכה).

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט, ושהחינו.

קידוש: אתקינו כו', יקנה"ז, יין – קידוש – נ"ר – ה'בדלה – ז'מן.

בהבדלה אין מקרבין הנרות ואין מאחדין השלהבת שלהם, וכן אין מביטים בצפרנים. ורק, בעת ברכת בורא מאורי האש, מסתכל בנרות כמו שהם כ"א בפ"ע. הגדה כדאתמול.

קריאת שמע על המטה כמו בכל יום טוב.

(נוהגים ללמוד בימי הספירה (מיום א' דחווה"מ – שיחת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו יום ב' דחה"ש תש"י, אות ט"ו ועוד) מס' סוטה – נוסף על שיעורים הקבועים – דף ליום דף ליום).

שחרית. הלל שלם, ק"ת, שיר של יום, ק"י. אתה הראית גוי, ויהי בנסוע גוי, י"ג מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמי וכו', מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ה' גברי בפי אמור, שור או כשב, ח"ק, ובס"ת ב' מפטיר כדאתמול, הפטרה: וישלח המלך גוי.

מוסף. נשיאת כפים וכו'. שש זכירות.

קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גוי.

וטוב לעשות איזה דבר בסעודה לזכר לסעודת אסתר שהיתה ביום זה שבו נתלה המן (שו"ע אדמוה"ז סי' תצ ס"ב).

א' דחווה"מ. יום ב' י"ז בו.

ערבית, אתה חוננתנו, ותן ברכה (ואם אמר טל ומטר חוזר לראש ברך עלינו, [ולא מהני לומר מיד ותן ברכה], ואם סיים תפלתו חוזר לראש התפלה. נזכר כשהגיע זמן התפלה שלאחרי מתפלל שתיים, ובספק חוזר עד שלשים יום), יעו"י, (שכח יעו"י חוזר כמשנ"ת בחוהמ"ס). ק"ת, ספירה, עלינו, ק"י.

מבדילין על הכוס – ולא על הנר ובשמים.

שחרית. אין מניחין תפילין, א"א מזמור לתודה (בכל הפסח). יעו"י, חצי הלל, וכו'. מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ג' גברי בפי בא, קדש גוי, ובס"ת ב' רביעי בפי פנחס, והקרבתם גוי, ח"ק, אשרי ובא לציון גואל, יהללו, ח"ק, **מוסף** וכו'. שש זכירות. **בו** יאצי"ט אדמו"ר ר' ישראל נח נ"ע (תרמ"ג), ומ"כ בניעזשין.

ב' דחווה"מ. יום ג' י"ח בו.

בס"ת א' קורין ג' גברי בפי' משפטים, אם כסף גוי, ובס"ת ב' רביעי כדאתמול. שש זכירות.

בו יום הולדת כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל וכו' מוהר"ר לוי **יצחק** ז"ל שניאורסאהן, אביו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (תרל"ח). ויום הכנסתו לבריתו של א"א של בנו כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (תרס"ב).

ג' דחיה"מ. יום די' י"ט בו.

בס"ת א' קורין ג' גברי בפי' כי תשא, פסל גוי, ובס"ת ב' רביעי כדאתמול. שש זכירות.

ד' דחיה"מ. יום ה' כ' בו.

בס"ת א' קורין ג' גברי בפי' בהעלתך, וידבר גוי במדבר סיני גוי, ובס"ת ב' רביעי כדאתמול. שש זכירות. **בו** יאצ"ט אדמו"ר ר' יצחק דובער נ"ע (תר"ע), ומ"כ בליאדי.

עירוב תבשילין.

נוטל מצה כביצה וכזית מאכל מבושל או צלוי שראוי ללפת הפת, ולכתחלה יקח תבשיל חשוב כגון בשר או דג, ומברך על מצות עירוב, ואומר בדין כו', ומי שאינו מבין לשון ארמי צריך לומר בלשון שהוא מבין, (והמזכה לאחרים חוזר ונוטל העירוב מיד הזוכה ומברך ואומר בדין).

אחר שהניח עירוב מותר לעשות צרכי שבת ביום שביעי של פסח בעוד היום גדול שיהא ראוי ליהנות מהם ביום טוב עצמו, וההטמנה יעשה בזמן שיהא אפשר להתבשל שליש מבעוד יום, וצריך שיהא העירוב קיים עד גמר כל מלאכות שבת.

ונוהגין להניח מצה שלמה לעירוב ולוקחין אותה בשבת ללחם משנה, ובסעודה ג' בוצעין עלי'.

שכח להניח עירוב בערב יו"ט יכול להניח בין השמשות.

שביעי של פסח. יום ו' כ"א בו.

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט, ואין מברכין שהחיינו.

ערבית דיו"ט, ספירה וכו'.

קידוש: אתקינו כו', **יין** – **קידוש**, ואין מברכין שהחיינו.

שמחת שביעי של פסח ואחרון של פסח גדולה משאר ימי הפסח.

בלויבאוויטש נעורים כל הלילה בלימוד תורה.

שחרית. חצי הלל, וכו', אתה הראית גוי, ויהי בנסוע גוי, י"ג מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמיי וכו'. מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ה' גברי בפי' בשלח. בעת קריאת השירה עומדים. ח"ק, ובס"ת ב' מפטיר והקרבתם גוי, (אין להעלות קטן למפטיר), הפטרה, אשרי, יהללו, ח"ק.

מוסף. נשיאת כפים וכו'. שש זכירות.

קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גוי.

הנולד והנחלב היום אסור גם למחר.

מנחה. פתח אליהו וכו' (וא"א הודו) ידיד נפש כו'.

אחרון של פסח. יום ש"ק כ"ב בו.

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של שבת ושל יו"ט.
קבלת שבת. מתחילין מזמור לדוד וכו'. בואי בשלום כו' גם
בשמחה ובצהלה (וא"א ברנה), כגוונא וכו', ערבית דיו"ט. ויכלו,
 ברכה מעין ז', מגן אבות, ק"ת, מזמור ד' רועי גו', ח"ק, ברכו,
 ספירה, עלינו, ק"י.
 שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לדוד, דא היא סעודתא –
 אומרים בלחש.

קידוש: יום הששי גו', יין – **קידוש**.

מהדרין לאכול שרויה בסעודת הלילה והיום. במים אחרונים
 שוב מעבירים קצה האצבעות על השפתים כבכל השנה.
שחרית. חצי הלל וכו', אתה הראית גו', ויהי בנסוע גו', בריך
 שמיי וכו', מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ז' גברי בפ' ראה,
 עשר תעשר גו', ח"ק, ובס"ת ב' מפטיר כדאתמול. הפטרה: עוד
 היום גו'. יקום פורקן.

מזכירין נשמות, מנדרין צדקה לא"י לקופת רמבעה"נ, אב
 הרחמים, אשרי, יהללו, ח"ק, **מוסף**, נשיאת כפים וכו'.
 ולקחת סלת גו'. שש זכירות.

קידוש: מזמור לדוד, אתקינו, ושמרו, אם תשיב, דא, זכור,
 על כן – אומרים בלחש, ואח"כ אלה מועדי גו'.
 מהדרים לקדש, אח"כ מתפללים תפלת **המנחה** וקורין בפ'
 אחרי, ואחר זה סעודת יו"ט.

רבינו הבעש"ט נ"ע הי' אוכל ג' סעודות באחרון של פסח (גם
 כשחל בחול) והיתה נקראת אצלו סעודת משיח. בשנת תרס"ו
 ציווה כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע לתת לכל תלמיד ד' כוסות.
 [עי' לקוטי שיחות מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו כרך ד' עמ' 1298].
אסרו חג. יום א' כ"ג בו.

ערבית. אתה חוננתנו, ח"ק, ויהי נועם, ואתה קדוש, ק"ת,
 ספירה, עלינו, ק"י.

מבדילין על הכוס עם נר ובשמים, ויתן לך.

אין מתענין, ומרבין קצת באכילה ושתיה.

אין נושאים נשים **בין פסח לעצרת**, (אבל מותר לארס, ולעשות
 סעודת אירוסין בלא רקודין), ואין מסתפרין (לבד מל"ג לעומר)
 עד ערב שבת שלפני שבועות. ובעלי ברית, המוהל, הסנדק, ואבי
 הבן מותרים להסתפר ביום שלפני המילה סמוך לערב, ועפ"י
 האריז"ל אסור להסתפר אפי' בעלי ברית ואפילו בל"ג לעומר.
 כשהסתפרו בימי הגבלה, קודם ערב חה"ש, לא היתה רוח
 כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע נוחה מזה.

[בספר השיחות תשמ"ט ח"ב עמ' 745 כ' שכ"ק אדמו"ר נשיא
 דורנו אמר לרבנים הראשיים באה"ק שליט"א: "אצלנו נוהגין
 שבימי הספירה אין מברכין שהחיינו על פרי חדש, מלבד ביום
 השבת, ובל"ג בעומר"]. [לציין: שבתשובות ופסקים מאת חכמי
 אשכנז וצרפת הוצ' מק"נ ירושלים תשל"ג סי' סט (תשו' זו
 בקצרה העתיק הטור בסי' תצג) כ' "גזרו חכמים שלא לעשות
 שמחה בין פסח לעצרת, ושלא לעשות כסות חדשה עד שבועות"].

ונוהגין אנשים ונשים שלא לעשות מלאכה כל ימי הספירה משקיעת החמה עד אחר הספירה.

אחרי כ"ט בו.

הפטרה : מחר חדש (טעה בהפטרה עיי' לעיל פר' מקץ).

מברה"ח ר"ח אייר ביום הראשון וביום השני.

אין אומרים אב הרחמים.

במנחה א"א צו"צ.

אומרים פרק א' ממסכת אבות.

נמשכה סעודה ג' עד הלילה, אותם שאכלו כזית הן ביום והן

משחשיכה יאמרו רצה ואח"כ יעלה ויבוא.

